

Rep. Nr.10/11

*

AR. NB-027-07

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing van
5 mei 2011

*

Beroep tegen de
beslissing van 30 maart
2007 van het Comité van
de DGEC van het RIZIV

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van

De heer dokter A..., huisarts, wonend te XXXX,

Appellant, bijgestaan door mr. B... en C... ,
advocaten te XXXX.

Bvba Dokterspraktijk A..., met
maatschappelijke zetel te XXXX, met
ondernemingsnummer XXXX

Vrijwillig tussenkomende partij, bijgestaan door
mr. B... en C... , advocaten te XXXX.

Tegen

**RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE**, openbare
instelling, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211.

Geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, dr.
D..., geneesheer-inspecteur, en de heer E...,
attaché, ambtenaren bij geïntimeerde

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 14 februari 2011 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*
* *

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- het dossier van het Comité van de DGEC van het RIZIV;
- de bestreden beslissing van 30 maart 2007 van het Comité van de DGEC van het RIZIV;
- de beroepsakte van 14 juni 2007 van appellant, ontvangen op de griffie op 19 juni 2007;
- de besluiten van geïntimeerde van 26 september 2007;
- de besluiten van appellant van 5 mei 2010;
- de antwoordbesluiten van geïntimeerde van 3 juni 2010;

Gehoord op de openbare terechtzitting van 14 februari 2011:

- Dr. A... in zijn uitleg nopens de geleverde prestaties;
- mr. C... en mr. B... in de uiteenzetting van de middelen en conclusies namens verzoeker in beroep en de vrijwillig tussenkomende partij;
- dr. D... in de uiteenzetting van het medisch-technische luik van de middelen en conclusies namens de geïntimeerde;
- dhr. E... in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen en conclusies namens de geïntimeerde.

De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de buitengewone openbare terechtzitting van 28 maart 2011. De zaak werd verder in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 5 mei 2011

*
* *

De feiten :

Voor wat de feiten betreft verwijst de Kamer van beroep expliciet naar het omstandig feitenrelaas dat deel uitmaakt van de procedure voor het Comité van de DGEK van het RIZIV.

Aan de appellant werd als arts volgende tekortkomingen verweten :

1. Het opmaken, ondertekenen en uitreiken van getuigschriften voor verstrekte hulp model C met aanrekenen aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van verstrekkingen die niet werden uitgevoerd (inbreuk op art. 53 van de gecoördineerde wet van 14-07-94 en wijzigingen, op art. 1 § 1 en § 4 art. 3 § 1 A I en art. 11 § 4 van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen K.B. 14 september 1984 en wijzigingen).
2. Het opmaken, ondertekenen en uitreiken van getuigschriften voor verstrekte hulp model C met aanrekenen aan de verplichte verzekering van verstrekkingen die niet overeenstemmen met de omschrijving gesteld in de nomenclatuur (inbreuk op art. 3 § 1 A I van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen K.B. 14 september 1984 en wijzigingen).
3. Het opmaken, ondertekenen en uitreiken van getuigschriften voor verstrekte hulp model C met aanrekenen aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van verstrekkingen die niet overeenstemmen met de werkelijk verleende prestaties, terwijl de werkelijk verleende prestaties niet aanrekenbaar waren : met name het verwijderen van een zweertje uit de buitenste gehoorgang aangerekend als verstrekking 144712 (Inbreuk op artikel 3 § 1 A I van de Bijlage bij het Koninklijk Besluit van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen).

Middelen in hoger beroep

De verzoeker in hoger beroep heeft volgende middelen in hoger beroep opgeworpen :

- Schending van de zorgvuldigheidsplicht
- Waarborg op eerlijk proces
- Art. 6 E.V.R.M..
- Vrijwaring van de rechten van verdediging
- Schending van de redelijke termijn
- Niet openbaarheid van de zitting van het Comité

De geïntimeerde vordert dat de Kamer van beroep :

- Het huidig beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaart,
- De beslissing a quo van het Comité te bevestigen in die zin dat :
 - De tenlasteleggingen bewezen zijn;
 - Dat bijgevolg de verzoeker de ten onrechte aangerekende prestaties, voor een bedrag van **€ 18.724,31**, moet terugbetalen;
 - Een bijkomende administratieve geldboete op te leggen van **€ 30.719,99**.

*
* *

BEOORDELING

De zorgvuldigheidsplicht van de "bestuursoverheid" werd niet geschonden. De beslissingen die de appellant aangaan werden met zorgvuldigheid voorbereid en uitgevoerd door de overheid, hetgeen blijkt uit de stukken van het dossier.

De beslissing van het Comité is zowel in feite als in rechte uitvoerig en voldoende gemotiveerd. De appellant kan immers weten en nagaan waarom de beslissing werd genomen en op welke feitelijke en juridische gronden. Deze motivatie is ter zake dienend en volstaat ruimschoots. Het is niet omdat de appellant het met deze motivering niet eens is dat daarom de

formele en/of materiële motiveringsplicht werd geschonden. De appelland werd (via zijn raadsman) gehoord op de hoorzitting van het Comité. Ook nadien kon hij ten volle gebruik maken van zijn rechten van verdediging.

Ook de "fair-play", waarmee bedoeld wordt het in acht nemen van de normen en beginselen van behoorlijk bestuur met de mogelijkheid voor de burger om op te komen voor zijn bij de bestuurshandelingen betrokken belangen, werd nageleefd.

De onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de procedure voor het Comité wordt ook, doch ten onrechte door de appelland in twijfel getrokken. De wetgever wenste in deze een onafhankelijke samenstelling van het Comité (en de Kamer van Beroep) teneinde een onpartijdige en objectieve beslissing te waarborgen. Daarom werd een magistraat-voorzitter aangesteld die advies inwint bij de leden met raadgevende stem, nl. vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen en de representatieve organisaties, in casu artsen, daar de appelland tot deze categorie van zorgvertrekkers behoort. De beslissingen kunnen aangevochten worden (hoger beroep) en ook een administratief cassatieberoep staat open bij de Raad van State. De rechten van verdediging van de arts worden derhalve op een correcte wijze gewaarborgd. Voor zover als nodig verwijst deze Kamer naar het arrest nr. 133/2001 van 30 oktober 2001 (zie www.arbitrage.be) van het vroegere Arbitragehof, thans het Grondwettelijk Hof.

De redelijke termijn, in concreto beoordeeld, rekening houdend met de gegevens eigen aan deze zaak, werd hier niet overschreden. De data van de verschillende inbreuken situeren zich in een periode gaande vanaf september 2003 tot 30 november 2004. Het proces-verbaal dateert van nog geen jaar na de laatste feiten nl. 2 september 2005, nadat de appelland 2 maal in juli en éénmaal in september 2005 werd ondervraagd. De betekening van dit proces-verbaal houdt echter nog geen "beschuldiging" in. Pas wanneer aan de arts per aangetekende brief gevraagd wordt zijn verdedigingsmiddelen kenbaar te maken (31 mei 2006) binnen de 2 maanden begint de redelijke termijn te lopen, omdat pas vanaf dat ogenblik de betrokken geneesheer weet dat hem iets ten laste wordt gelegd.

De nota voor het Comité volgt op 31 maart 2006. De appelland kreeg de mogelijkheid om zijn schriftelijk verweer mondeling toe te lichten op de hoorzitting van 26 januari 2007. Nog geen

5 maand later (21 mei 2007) werd reeds de beslissing van het Comité van het DGEC betekend. Voor het Comité heeft de appelland ook verschillende keer geconcludeerd. Het verloop van de procedure werd in de beslissing van het Comité uitvoerig toegelicht.

De appelland tekende op 14 juni 2007 beroep aan, besluiten werden gewisseld met wederantwoorden en syntheseconclusies. De rechtsdag werd uiteindelijk bepaald op 14 februari 2011. Alsdan werd de zaak uitvoerig gepleit en na de sluiting der debatten voor uitspraak gesteld op 28 maart 2011. Omdat verder beraad noodzakelijk was, werd de zaak voor uitspraak uitgesteld naar de zitting van 5 mei 2011. De rechten van verdediging van de appelland, alsook de beginselen eigen aan een eerlijk proces met het oog op het vellen van een billijke en correcte beslissing, werden ten volle gerespecteerd, zowel voor het Comité als in hoger beroep.

De procedure heeft dus een bepaalde duur gekend doch dit wordt verklaard door het noodzakelijk en grondig onderzoek van de feiten en het respecteren van de vigerende wetgeving, de rechten van verdediging van de appelland met uitgebreide conclusietermijnen met antwoordconclusies en syntheseconclusies (zie proces-verbaal van openbare terechtzitting, de klacht met burgerlijke partijstelling d.d. 26 januari 2007, ...).

Na het neerleggen van de beroepsakte op 19 juni 2007 concludeerde de geïntimeerde op 26 september 2007 (datum neerlegging conclusies). De appelland besloot slechts op 5 mei 2010, ontvangen op de griffie op 7 mei 2010. M.a.w. de appelland heeft zelf bijna 3 jaar getalmd vooraleer te concluderen. Hij kan dan moeilijk de geïntimeerde verwijten dat de procedure te lang heeft geduurd, wanneer de duur van de procedure aan hem zelf te wijten is. Waarschijnlijk heeft hij de uitslag van zijn klacht afgewacht (arrest Kamer van Inbeschuldigingstelling d.d. 10 november 2009), wat zijn recht is, maar dan niet kan aangegrepen worden om overschrijding van de redelijke termijn in te roepen. Dit is niet zo, noch tijdens de procedure, noch in de onderzoeksfase ervoor.

Er werd een proces-verbaal van vaststelling opgemaakt door de geneesheer-inspecteur van de geïntimeerde. Dit proces-verbaal is overeenkomstig artikel 169 Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 bewijskrachtig tot bewijs van het tegendeel.

De Kamer van Beroep kan moeilijk aannemen dat een geneesheer-inspecteur zelf de verklaringen van de patiënten van de appellant zal uitvinden en deze er zo maar op los zal noteren. Deze verklaringen werden trouwens door de patiënten ondertekend, hetgeen hun akkoord met de inhoud ervan impliceert. Hieruit volgt dat niet vaststaat dat de door de appellant aangerekende prestaties ook effectief werden geleverd.

Wanneer de verklaringen van de ondervraagden wordt gelezen dan stelt deze Kamer immers vast dat sommige van deze ondervraagden verklaren dat die persoon (de geneesheer-inspecteur van het RIZIV, Dr. F....) van hen een schriftelijke verklaring heeft afgenomen die hij met de hand neerschreef. Dat zij denken dat ze deze verklaring hebben getekend nadat hij ze had voorgelezen, dat zij hun verklaring niet zelf hebben nagelezen, maar dat zij menen dat de door hen gebruikte bewoordingen door die man juist en correct genoteerd werden (zie verhoor G...). Anderen (bijvoorbeeld H..., geboren op 5 juni 1989) weten zelfs daar niets meer van af. Haar moeder herinnert zich nog wel het bezoek van een geneesheer-inspecteur van het RIZIV die thuis langs is gekomen om vragen te stellen over de behandeling door Dr. A....

Psychiatrisch verpleegkundige I...verklaart dat zij het bezoek kreeg van 2 inspecteurs van het RIZIV die haar vragen stelden over haar rugproblemen en over de behandeling die zij o.a. van de appellant kreeg, dus ook over het aantal inspuitingen dat hij haar toediende en de manier waarop. Zij moest o.a. van naaldje tot draadje beschrijven welke houding zij diende aan te nemen bij het toedienen van al deze infiltraties, welke naalden de appellant daarvoor gebruikte en wat hij na afloop van de inspuitingen precies deed. Beide mannen stelden haar door elkaar vragen maar één van hen noteerde met de hand mijn antwoorden in de vorm van een verklaring, waarvan zij gelooft dat die haar achteraf werd voorgelezen. Zij heeft daarna deze verklaring op hun vraag ondertekend. Zij haalt aan dat zij zich

niet meer herinnert of de door haar gebruikte bewoordingen juist genoteerd werden, maar dit zal wel min of meer het geval geweest zijn, anders zou zij haar verklaring vermoedelijk niet getekend hebben. Ook van belang is dat deze getuige vermeldt dat zij de indruk had dat beiden correct waren in hun manier van handelen. Zij kreeg de kans om een kopie te vragen.

Deze patiënt haalt aan dat zij de vragen correct heeft beantwoord, net zoals zij dit later deed aan de gerechtsdeurwaarder in het kabinet van Dr. A... en in zijn aanwezigheid en deze van een vrouwelijke advocaat.

Mw. J... kreeg ook het bezoek van een "controleur van het RIZIV", die haar vragen stelde over haar rugproblemen en over het aantal inspuitingen die zij van de appellant had gekregen en over de manier waarop deze haar werden toegediend. Zij heeft hem naar waarheid verteld wat zij te zeggen had en tevens dat zij dankzij de behandeling van de appellant volledig hersteld was. De inspecteur nam tijdens dit gesprek een aantal notities maar zij denkt niet dat zij toen een verklaring ondertekend had.

Mw. K... kreeg ook het bezoek van Dr. F... die haar vragen stelde over de behandeling van Dr. A... en meer bepaald over de aard en de frequentie van de inspuitingen die zij ter behandeling van haar rugpijn toegediend gekregen had door de appellant. Hij stelde zowat dezelfde vragen als de Officier van Gerechtelijke Politie die haar ondervroeg op 11 december 2007. Die man was correct en beleefd. Zij heeft zijn vragen eerlijk en naar waarheid beantwoord en meent dat de door haar gebruikte bewoordingen correct en juist werden genoteerd.

Mw. L.... haalt wel aan dat de controleur van de ziekteverzekering zich legitimeerde en haar vragen stelde over de behandeling die zij kreeg van de appellant. Die man was beleefd en nam een soort verklaring van mij op die hij me ook heeft voorgelezen en die ik vervolgens heb getekend.

Mw. M...herinnert zich nog het bezoek van de controleur maar dat is dan ook ongeveer alles, behalve dat die man ook notities nam.

De verklaring van N...uit XXXX is completer en toont aan dat een ambtenaar van de ziekteverzekering hem onaangekondigd bezocht, zich legitimeerde en vragen stelde over de behandeling door Dr. A..., vooral over de kleine inspuitingen. Hij heeft hem naar waarheid geantwoord. Hiervan werd een schriftelijke verklaring afgenomen die deze patiënt ondertekende nadat deze werd voorgelezen. Hij wenste geen kopie te ontvangen, maar kreeg de kans er één te vragen.

De patiëntenverklaringen, die naar waarheid werden afgelegd, bewijzen niet de door de appelland geleverde en aangerekende prestaties. Er wordt door de patiënten van de appelland geen sluitend bewijs geleverd van de getrouwheid en de echtheid van al de door de appelland aangerekende prestaties.

De appelland bewijst zijn gelijk niet door het voorleggen van een proces-verbaal van een gerechtsdeurwaarder van verklaringen afgelegd door een 5-tal patiënten van de appelland, die hij door middel van infiltraties heeft behandeld, in aanwezigheid van de appelland zelf en zijn raadsman (Mr. C...), soms zelfs in het kabinet van de appelland. Het lijkt ook niet onmogelijk dat de patiënten onder de indruk waren door deze omstandigheden (aanwezigheid van een gerechtsdeurwaarder en een advocaat en niet in het minst de betrokkene zelf, in zijn kabinet).

In het verslag van Prof. Dr. O..., aangesteld als gerechtsdeskundige door de rechtbank van eerste aanleg te XXXX, staat geschreven "... Dr. A... is samen met een beëdigd gerechtsdeurwaarder zelf de patiënten gaan bevragen, en heeft op basis van deze gesprekken geoordeeld dat dit niet in overeenstemming was met hetgeen door Dr. F... wordt beweerd en heeft tengevolge hiervan klacht met burgerlijke partijstelling neergelegd tegen Dr. F...omwille van ...". Of deze wijze van bewijsgaring nu de juiste en correcte is, wordt sterk betwijfeld. Deze manier van handelen garandeert zeker niet dat de patiënten alsdan de waarheid hebben verkondigd.

Het is niet omdat bepaalde ondervraagden nu een gewijzigde versie geven van hetgeen zij aanvankelijk aan de geneesheer-inspecteur verklaarden dat hiermee het standpunt van de appelland wordt bevestigd of dat de geneesheer-inspecteur met

opzet bepaalde woorden heeft weggelaten. Dit laatste wordt weerlegd door de hoger vermelde verklaringen van de ondervraagde patiënten in het kader van het strafrechtelijk verhoor door O..., Officier van Gerechtelijke Politie. De aangerekende prestaties worden niet bewezen door thans gewijzigde verklaringen van de patiënten. Het gaat hier trouwens om een bepaald aantal personen die niet juist weten of wisten welke prestaties en hoeveel er nu exact werden geleverd door de appellant. Hun beschrijving laat niet toe de stelling van de appellant te volgen en ontcrachten geenszins deze van de geïntimeerde.

Het gaat hier bovendien maar om 5 patiënten van de appellant. De appellant weet dit en haalt aan dat het niet mogelijk was alle patiënten te verhoren.

Uit de inhoud van de verklaringen blijkt ook dat een bepaalde patiënte reeds voorbereid was. Mw. Q...herinnerde zich door een gesprek met haar dochter dat ze gedurende enkele maanden erge bekkenpijn had gehad. Uiteraard moet dit gesprek voorafgaand aan het bezoek van de gerechtsdeurwaarder hebben plaatsgehad. De dochter vond het nodig het geheugen van haar moeder voorafgaand aan het bezoek van de appellant, Mr. C... en de gerechtsdeurwaarder wat op te frissen. Gezien deze omstandigheden heeft de Kamer van Beroep twijfels nopens de correctheid en betrouwbaarheid van dergelijke verklaringen.

In andere verklaringen werden er, volgens de appellant, bepaalde woorden (bijvoorbeeld "zijkant" voor R...; "bijkomend" voor I..., ...) weggelaten doch er liggen geen bewijzen voor dat de verklaringen van de patiënten zoals genoteerd door de gerechtsdeurwaarder identiek waren aan deze afgelegd voor de geneesheer-inspecteur, wel integendeel.

Op grond van de uiteenlopende verklaringen kan niet aangenomen worden dat de prestaties aangerekend door Dr. A... ook effectief werden geleverd. Voor de andere prestaties (waarvoor er geen andersluidende verklaringen van de patiënten werden genoteerd) kan evenmin aangenomen worden dat deze effectief ook werden gepresteerd, daar deze prestaties werden ontkend, minstens niet bevestigd door de patiënten zelf van de appellant.

De Kamer van Beroep dient trouwens vast te stellen dat de geneesheer-inspecteur niet werd vervolgd n.a.v. de klacht met burgerlijke partijstelling door de appellant. Het ging nochtans om zeer zware beschuldigingen (valsheid in geschrifte, het met opzet vervalsen van de inhoud van het proces-verbaal van 2 september 2005 en zo ook Nota nr. 2006/121 door er vaststellingen in op te nemen die compleet in strijd waren met de waarheid) geuit tegen een ambtenaar die, volgens de voorgelegde stukken, zeer correct heeft gehandeld en de verklaringen van de patiënten van de appellant waarheidsgetrouw heeft genoteerd.

Er werd vastgesteld dat uit niets blijkt dat de Heer F... doelbewust onjuiste verklaringen zou hebben genoteerd of dat er in zijn hoofde een bedrieglijk opzet of een oogmerk om te schaden bestond (zie vordering Openbaar Ministerie voor de Kamer van inbeschuldigingstelling).

Deze vaststelling volgt trouwens ook uit de hoger aangehaalde verklaringen, waaruit volgt dat de geneesheer-inspecteur in kwestie op een zeer correcte en hoffelijke wijze zijn taken vervulde bij de patiënten van de appellant.

De problematiek opgeworpen door de appellant i.v.m. het niet wachten van het Comité op de afhandeling van deze klacht is intussen achterhaald en niet meer ter zake. Het Comité, dat geen rechtscollege is en er ook niet mee kan gelijkgesteld worden, diende als administratief bestuursorgaan niet te wachten tot de afhandeling van de strafklacht. Het gaat hier niet om een sociaal zekerheidsgeschil, maar over het sanctioneren, van louter administratieve aard, van een arts die de wets- en verordeningsbepalingen van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen niet heeft nageleefd. Artikel 6 EVRM is derhalve niet van toepassing op dergelijke administratieve procedures. De opgelegde terugvordering vormt de facto geen beroepsverbod voor de appellant. De opgelegde terugbetaling, verhoogd met een bijkomende administratieve geldboete, kan niet omschreven worden als een rechtstreekse weerslag op de burgerlijke rechten en verplichtingen van een persoon die een vrij beroep uitoefent als bedoeld in de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zodat geen

toepassing kan worden gemaakt van het door de appellant ingeroepen artikel 6 E.V.R.M.

Intussen blijkt dat de zaak zonder gevolg werd geklasseerd zodat de argumentatie van de beroeper op dat punt zonder voorwerp is geworden bij de herbeoordeling van zijn hoger beroep. De zorgvuldigheidsplicht werd niet geschonden door het niet opschorten van de administratieve procedure.

Wat de prestaties betreft, dient vastgesteld dat het hier niet gaat om transforaminale epidurale infiltraties, maar eerder om paravertebrale infiltraties, gezien het in de praktijk erg moeilijk, zo niet onmogelijk is om via een transforaminale toegangsweg de epidurale ruimte te bereiken zonder gevaar op ernstige complicaties. Dergelijke prestaties kunnen, praktisch gezien niet zonder radioscopie. Hierbij wordt bijvoorbeeld verwezen naar de algemene bemerkingen van Prof. Dr. O... in het dossier.

Bij nazicht van de profielen van de grootste verstrekkers (huisartsen en specialisten) bleek immers dat de appellant zich op de eerste plaats bevond voor het nomenclatuurnummer 144012 (epidurale inspuiting) en negende voor het nomenclatuurnummer 144292 (paravertebrale infiltratie) voor het jaar 2003 en 2004. Dit zeer frequent aanrekenen van deze nomenclatuurnummers was de aanleiding tot het onderzoek van de aangerekende prestaties.

Ook wat de lumbale puncties uitgevoerd door de appellant heeft de Kamer van Beroep ernstige twijfels gezien de wijze waarop de appellant ter zitting (en ook aan Prof. O...) verklaard heeft deze uit te voeren (er vond geen terugvloeien van liquor plaats).

Uit het verslag van Prof. O... volgt dat er heel wat prestaties onterecht of verkeerd werden aangerekend. Deze Professor stelt zich zelfs vragen omtrent het nut van het extreem hoge aantal infiltraties die bij bepaalde patiënten werden uitgevoerd (bijvoorbeeld S....).

De dienst wordt dan ook gevolgd waar zij niet alle prestaties

aangerekend door de appellant weerhoudt en met de wijze waarop zij de weerhouden prestaties heeft berekend. Nopens het verwijderen van niet ingesloten vreemde lichamen uit de pharynx of uit de externe gehoorgang bestaat er geen betwisting. Het verwijderen van een zweertje kan hiermee niet gelijkgesteld worden. Het gaat hier echter maar om een zeer beperkt bedrag (€ 6,33), maar alle ten onrechte aangerekende prestaties dienen terugbetaald aan de verplichte ziekteverzekering. De appellant beschouwt dit als een futiliteit, terwijl de geneesheer-inspecteur alle onrechtmatige prestaties, waarvan hij kennis kreeg, heeft gemeld.

De weerhouden inbreuken worden ook in graad van beroep bewezen geacht. De ten onrechte aangerekende prestaties moeten, zoals zo-even aangehaald, terugbetaald. De betrokken arts blijft immers verantwoordelijk voor de documenten die hij opmaakt en aflevert. Van een "hetze" tegen de appellant is geen sprake. Wel wordt vastgesteld dat zijn prestaties niet conform waren en niet aan de realiteit beantwoordden, zodat terecht getwijfeld wordt aan de goede trouw van de appellant. Wanneer de prestaties niet reëel noch conform zijn, wordt de geïntimeerde benadeeld.

Er kan derhalve niet ingegaan worden op de vorderingen van de appellant. Ook niet om de vordering om de administratieve geldboete op te schorten. Het artikel waarop de appellant zich beroept (141 § 7, lid 3 Wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994) om opschorting te bekomen werd intussen opgeheven. De appellant mocht geen documenten afleveren of opstellen wanneer de vertrekkingen niet werden verleend of afgeleverd. De boete was dan ook terecht en de hoegrootheid passend gezien in de concrete context.

De Kamer van Beroep acht het evenmin wenselijk of dienstig in te gaan op de door de appellant gevraagde bijkomende onderzoeksdaden. Het kan immers op een objectieve wijze oordelen over het hoger beroep ingesteld door de appellant. Het acht zich voldoende voorgelicht op basis van de thans beschikbare gegevens aangebracht door de partijen en stukken van het dossier.

Het bijwonen van een behandeling door de appellant van een patiënte van de appellant door een geneesheer, lid van de Kamer, wordt evenmin als nuttig aanvaard. Wanneer het verslag van Prof. Dr. O... in aanmerking wordt genomen, lijkt het – en dit ten overvloede - zelfs zeer gevaarlijk, gelet op de mogelijke ernstige complicaties om de epidurale infiltraties te doen zonder radioscopie, zelfs wanneer de appellant pretendeert ervaring te hebben in deze materie door middel van de techniek gepredikt door de Cyriax-school.

Er zijn, en dit ten overvloede, geen redenen voorhanden om deze zaak nog langer te doen aanslepen. Alle betrokken partijen hebben er belang bij dat de zaak zo spoedig mogelijk beëindigd wordt. De Kamer van Beroep wenst dan ook niet dat de zaak verder uitgesteld wordt. Het gaat dan ook niet in op de door de appellant gevraagde bijkomende onderzoeksdaden, die niet nodig zijn om een objectief oordeel te kunnen vellen rende enkele maanden erge bekkenpijn had gehad. appellante verwijt.

De appellant kende verschillende antecedenten in de D.G.E.C. waarbij telkens verschillende inbreuken werden weerhouden. Het betrof ook onderzoeken naar realiteit en conformiteit. De eerste zaak (XXXX) werd afgesloten met een preventiebrief, terwijl de tweede (XXXX) resulteerde in een schorsing door de Bepaalde Kamer en later bevestigd met beslissing tot terugbetaling van een bedrag van 957.926 BEF. Ook deze elementen werden in aanmerking genomen om de gunst van de opschorting van de administratieve geldboete niet toe te staan.

*
* *
*

OM DEZE REDENEN,

Op tegenspraak,

Ontvangt het hoger beroep,

Verklaart het hoger beroep enkel gegrond in de volgende mate.

Bevestigt de beslissing van het Comité met dien verstande dat

de vrijwillig tussenkomende partij hoofdelijk aansprakelijk is met de appellant voor de ten onrechte aangerekende prestaties, voor een totaal bedrag van € 18.724,31.

Bevestigt de bijkomende administratieve geldboete van € 30.719,99, zoals reeds eerder uingesproken door het Comité van de DGEK van het RIZIV, die door de appellant dient geregulariseerd te worden.

Zegt voor recht dat appellant, en de vrijwillig tussenkomende partij als hoofdelijk aansprakelijke met de zorgverlener voor de terugbetaling van de ten onrechte uitbetaalde prestaties, deze bedragen dienen te betalen door middel van overschrijving op het rekeningnummer

679-0019779-88 van het RIZIV, de eerste van de maand die volgt op deze beslissing - en, met dien verstande dat de niet-betaling van het geheel of elke laattijdige aanbetaling het resterend verschuldigd saldo van rechtswege onmiddellijk invorderbaar maakt via de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, overeenkomstig de bepalingen van artikel 94 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 5 mei 2011 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door :

- De heer Jan VILAIN, raadsheer in het Arbeidshof te Gent, Voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

M. VOLCKE

Jan VILAIN

De Kamer van beroep de kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Jan VILAIN, magistraat-Voorzitter, en dokters Joël BOYDENS en Eva TRAEY, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede de dokters Jean-Luc DESBUQUOIT en Philippe DEWILDE, vertegenwoordigers van de representatieve verenigingen van het geneesherenkorps; de leden-geneesheren hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies. De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier in de Kamer van beroep.